

Rade Krstič

SPOMINSKI RISI

PREPRIČANJE

Prepričan sem,
da bom zmagal.

Zatirajo mi pesniški talent,
ne izdajo mi nobene knjige,
z mano ravnajo kot s psom.

Vendar se trudim
in si dopovedujem,
da ne bo dolgo trajalo.

Prepričan sem namreč,
da bom zmagal.

SPOZNAVJE

Prvič – z globoko žalostjo
prežeto srce.

Spustili so zaprto krsto.
Tiho odmevata
bolečina in smrt.

Z nemirno radostjo nato
srce groze.

BOLEČINA

S težko roko
spuščena zavesa v teatru.

Iz polteme
prihajajo prvi glasovi.

Nekdo pobira napitnino.

Nekdo drug
se privaja na bolečino.

JUTRO

Vseповsod sta mir in tišina.
Samo ptice žvrgolijo.

Sprašujem se,
v katerem kotu večnosti
so lepota, življenje, ljubezen.

Odgovor je skrit
najbrž za devetimi gorami.

VEČER

Pričakujemo ga.
Prišel bo nenadno.

S kovinskimi rokami.
S steklenimi očmi.

Zagrabil bo Zemljo
in jo zalučal v večnost.

NOČ

Nema in samotna je noč.
Duša je polna nesmrtnosti.

Korak v neznano
je poln čudovitih skrivnosti.

Tišina se ziblje med sencami sveta.

SUŽENJ

Moje noge so vklenjene.
Ne morem se premakniti.

Negibno zrem v sončev zaton.
Svilene kaplje padajo z neba.

Težke besede poslušam.
Tu nekje je slišati verige.

Suženj sem.
Moje noge so vklenjene.

Z golimi rokami
se držim obročev svobode.

OBCUTJE: AKT

Spanec.
Balzam življenja.

Trenutki se zgostijo v piramido.
Dnevi postanejo daljši.

Bežeča kretnja čopiča
pa še vedno upodablja
golega človeka.

NEPOTOLAŽENOST

Sinje iskre prebadajo ozračje.
Človek je gol in sam.

Narava predaja svojo štafeto.
Bog se izogiba odgovorom.

Na nebu so gosti oblaki.
Po vrtovih hodi branjevka.

Razsaja vročina.
Nepotolaženost me daje.

SVRAB

moje noge so v

ne morem se

negibno zrem v

svilene kaplje

padajo z neba

težke besede

poslušam tu

nekje je slišati

verige

suženj sem

moje noge so

vklenjene

z golimi rokami

se držim obročev

svobode

spanec

balzam življenja

trenutki se

zgostijo v

piramido

dnevi postanejo

daljši

bežeča kretnja

čopiča pa še

vedno upodablja

golega človeka

sinje iskre

prebadajo

ozračje

človek je gol

in sam

narava predaja

svojo štafeto

bog se izogiba

odgovorom

na nebu so

gosti oblaki

po vrtovih

hodi branjevka

razsaja vročina

nepotolaženost

me daje

BARVE

Čudovite barve
se prelivajo
skozi steklo spomina.

Nenaden lesket
se odbije
v zrcalo življenja.

Drobna deklica
spregovori.

In iz stibožitja
zleti golobica.

Odgovor je tisto
vse, kar se skriva
v tvojih očeh.

VEČER

Počakaj me pa
prišel bo zvečer.

Če karkoli me vprašate,
v odgovor vam bom
rekel, kar mi je všeč.

Zaprta je Zemlja
in jo zaliva v vseh
kotli.

NOČ

Nemir in vznemirje je svet,
Ozka je priložnost za srečo.

Kot v tem svetu
je polje življenja in smrti.

Čeprav se zdi, da je svet poln življenja, je v resnici poln smrti.

NOČ

Čudovite barve se prelivajo
skozi steklo spomina.

Nenaden lesket se odbije
v zrcalo življenja.

Drobna deklica spregovori.

In iz stibožitja zleti golobica.

Odgovor je tisto, kar se skriva
v tvojih očeh.

DROBNA DEKLICA

Spregovori.

In iz stibožitja zleti golobica.

Če karkoli me vprašate,
v odgovor vam bom rekel,
kar mi je všeč.

Zaprta je Zemlja in jo zaliva
v vseh kotli.

NOČ

Nemir in vznemirje je svet,
Ozka je priložnost za srečo.

Kot v tem svetu je polje življenja
in smrti.

Čeprav se zdi, da je svet poln življenja,
je v resnici poln smrti.

Čeprav se zdi, da je svet poln življenja,
je v resnici poln smrti.